

A Kúria a Független Rendőr Szakszervezet (ügyintéző: dr. ... jogi előadó) által képviselt felperesnek - a dr. ... jogtanácsos által képviselt Készenléti Rendőrség (mint a Nemzeti Nyomozó Iroda jogutóda) alperes ellen szolgálati idő kedvezményes számítása iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságon 2.M.645/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.125/2011/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.125/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1990. május 4-től hivatásos szolgálati viszonyban állt az alperessel, vizsgáló, majd 1996. december 1-től nyomozó beosztásban. 1998. július 16-tól a ... Osztály kiemelt főnyomozója lett, majd 1999. január 1-től a ... Osztály állományában teljesített szolgálatot. A munkaköri leírásában elsődleges munkaköri feladatoként került meghatározásra a szervezett bűnözéssel összefüggő feladatok végrehajtása érdekében végzett önálló, személyre szóló titkos információgyűjtés. Ennek keretében a bűnözéshez közelálló személyekkel kellett kapcsolatot tartania, ezért a munkaideje a bűnözők életviteléhez igazodott. Több alkalommal olyan feladatot látott el, amelynek során lepleznie kellett a rendőri mivoltát, illetve olyan életformát kellett kialakítania és tanúsítania, amely nem volt összeegyeztethető a rendőri munkakörrel. Az ilyen feladatok során bizonyos körökben bűnözőként került bemutatásra, amely hosszú időre meghatározta a személyére, a magánéletére és a családjára vonatkozó kapcsolatokat.

Az ORFK vezetője 1996. szeptember 1. és 2004. február 29-e közötti szolgálati viszonyából összesen 762 napra elismerte, hogy a szolgálati idejét a Hszt. 329. § (1) bekezdés a)pontja alapján kétszeresen kell számítani.

A felperes szolgálati panasza elutasítását követően módosított keresetében 1996. szeptember 1-től 2005. december 31-ig terjedő időre - az elismerteket meghaladóan - a fegyveres szervek hivatásos

állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 329. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati viszonyban töltött ideje kedvezményes, 1,2-szeres szorzóval való számítását kérte.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 2.M.645/2010/3. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes 1996. szeptember 1-től 1998. március 31-ig, 1998. június 1-től 1999. március 31-ig, 1999. augusztus 1-től 1999. szeptember 30-ig, 1999. december 1-től 2000. március 31-ig, 2000. május 1-től 2000. augusztus 31-ig, 2001. január 1-től 2001. március 31-ig, 2001. július 1-től 2001. szeptember 30-ig, 2001. december 1-től 2002. február 28-ig, 2002. június 1-től 2002. augusztus 31-ig, 2002. október 1-től 2003. november 30-ig, 2004. március 1-től 2005. december 31-ig terjedő szolgálati idejének 1,2-szeres számítására jogosult.

A munkaügyi bíróság a perbeli iratok, köztük ... munkapszichológus szakértő szakvéleménye alapján bizonyítottanak fogadta el, hogy a felperes a perbeli időszakban fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban teljesített szolgálatot, megfelelt a Hszt. végrehajtásáról szóló 140/2006.(VIII.31.) Kormányrendelet (R.) 22. §-ában, 1. számú melléklete 5. pontjában, 23. § (1) bekezdésében, valamint 25. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek.

A munkaügyi bíróság aggálytalanként értékelte a perbeli szakértő szakvéleménye és szóbeli kiegészítése alapján, miszerint a felperes vonatkozásában az egészségkárosító kockázatok meglelte megállapítható volt napi 24 órában, mivel gyakorlatilag a felperes a nap folyamán nem tudott előre tervezni, kiszámíthatatlan volt, hogy mikor milyen tevékenységet kellett végeznie, akár a jogviszonyán belül, akár a szervezett bűnözés keretében végzett tevékenységével összefüggésben. Mindez napi szinten eshetőlegessé tette az életvitelét, ami olyan fizikai és pszichés megterheléssel járt, amely az egészségkárosító kockázatok között értékelendő. A felperesnek a szakértő véleménye szerint mentálisan napi 24 órában kellett a maximumot nyújtania és a feladatokat hiba nélkül elvégeznie, hiszen hiba esetén azonnal létrejött volna az életveszélyes helyzet.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.125/2011/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság szerint a felperes - az alperes részéről meg nem cáfolt és a ... Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi igazgatójának írásbeli nyilatkozatával is alátámasztott - személyes előadása, az általa készített munkakör, ... tanúvallomása, valamint az így feltárt tények alapján készült foglalkozás-egészségügyi

szakvélemény a perben kellően bizonyították, hogy a felperes fokozott igénybevételnek és veszélynek volt kitéve, mégpedig a napi szolgálatteljesítési ideje több, mint 50 %-ában. Nemcsak a tanúvallomás és a szakvélemény, de a ... Megyei Rendőrfőkapitányság bűnügyi igazgatója is megerősítette, hogy a felperes által ténylegesen ellátott feladatok jelentős mértékben meghaladták a rendőri hivatással értelemszerűen együtt járó, a Hszt. 3. § (2) bekezdésében előírt feladatokat.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásában kiemelte, miszerint az alperes osztályvezetője által csatolt nyilatkozat szerint a perben értékelte munkatükörben foglaltak megfelelhetnek a felperes egy szolgálati napjának leírásával.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a bíróság új eljárásra és határozathozatalára való utasítását kérte.

Az alperes jogszabálysértésként a Pp. 164. § (1) bekezdésére, valamint a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontja megsértésére hivatkozott.

Érvelése szerint a nyomozói, főnyomozói munkakörökre vonatkozó munkaköri leírásban meghatározott feladatok önmagukban nem bizonyítják, hogy a felperes esetében a szolgálati idő 1,2-szeres szorzóval való számításának feltételei fennálltak. E feladatkör ugyanis önmagában nem tekinthető életveszélyt okozónak, vagy egészségkárosítónak. A felperes előadásából és a tanú vallomásából nem derült ki, hogy a felperes mikor, milyen tevékenységet végzett, nem került a perben tisztázásra, hogy a felperes a titkos információgyűjtésen belül és azon túl pontosan milyen cselekményeket végzett. Nem nyert bizonyítást az sem, hogy a felperes munkája milyen szempontból jelentett fokozott veszélyt és fokozott igénybevételt. Mindezekre tekintettel az alperes azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok a felperes által nem bizonyított tényállások alapján a felperes követelését bizonyítottnak minősítették, melyre álláspontja szerint mérlegelési jogkörükben sem lett volna lehetőségük.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy álláspontja szerint tévedtek az eljáró bíróságok, amikor a szakértői véleményt ítélkezésük alapjául elfogadták, mert a napi szolgálatteljesítési idő 50 %-át meghaladó fokozott igénybevétel megállapítása az alperes szerint nem szakkérdés, hanem ténykérdés, melynek bizonyítására a perben készült, a tárgyaláson szóban kiegészített szakértői vélemény nem alkalmas.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A munkaügyi bíróság a szolgálati idő kedvezményes számításának jogszabályi feltételeit a Pp. 164. § (1) bekezdésében előírt bizonyítási kötelezettség helyes alkalmazásával részletesen vizsgálta és a perbeli bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a peresített időszakban fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban teljesített szolgálatot.

A Kúria a peres iratok közül kiemeli a 9. sorszám alatt csatolt, ... rendőr ezredes bünygyi igazgató nyilatkozatát, mely szerint a felperes „1996. szeptember 1. és 2005. december 31-e közötti időszakban klasszikus ügyfeldolgozó tevékenységet nem végzett. Nevezett tárgyidőszakban kizárólag az Rtv. 63. § (1) bekezdésében nevesített titkos információgyűjtő tevékenységet végzett, melynek rendelkezésre álló dokumentációja jelenleg minősített adat. Nevezett által végzett titkos információgyűjtő tevékenység az általános bünygyi megelőző és felderítő tevékenységet jelentős mértékben meghaladó folyamatos és fokozott igénybevétellel járt.” A Kúria kiemeli továbbá azt, hogy az alperes elismerte a perbeli időszakon belül egyes időszakok tekintetében a felperes kétszeres szorzóra való jogosultságát.

Az alperes a perbeli igazságügyi szakvéleménynek az életveszély fennállására, felperesi fokozott pszichés megterhelésére vonatkozó megállapításait - az R. 1. számú melléklete 5. pontja szerinti „pszichikai ártalmak” fennállását - felülvizsgálati kérelmében lényegében nem vitatta, csupán azzal érvelt, hogy azért nem lehet a felperes szolgálati idejét 1,2-szeresen számítani, mert nem nyert bizonyítást, hogy az egészségkárosító kockázatok között eltöltött szolgálatteljesítési ideje elérte az R. 23. § (1) bekezdésében meghatározott mértéket.

Az előbbiekben kiemelt, a jogerős ítélet által helyesen értékelt bizonyítékok miatt e körben ezért a bizonyítási teher megfordult és az alperes megalapozottan nem hivatkozhat a bizonyítás hiányára.

Mindezekre tekintettel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül hagyta helyben a munkaügyi bíróság ítéletét, melynek felülmérlegelésére a Kúria nem talált alapot. Az adott ügyben lefolytatott bizonyítás eredménye és az alperes ellenbizonyításának hiányában ugyanis erre jogszabályi lehetőség nem volt.

A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés - a megalapozatlanság esetét kivéve - nem

vizsgálható, és nincs lehetőség a lefolytatott bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes, vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Ilyen a perbeli esetben nem volt megállapítható.

Az előbbiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - jogszabálysértés hiányában - hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a Kúria a határozathozatalt mellőzte, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. január 9.

dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő